

НАТАЛИЈА ДРАГАНОВИЋ

ЛАУРА

И ЊЕНА ЧАРОВНА
ЉЛОВКА

ИЛУСТРОВАО ДУШАН ПАВЛИЋ

— Laguna —

Copyright © текст Наталија Драгановић, 2022
Copyright © илустрације Душан Павлић, 2022
Copyright © овог издања 2022, Лагуна

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-93-32

ДРАГАНОВИЋ, Наталија, 1982-

Лаура и њена чаробна оловка / Наталија
Драгановић ; илустровао Душан Павлић. - Београд
: Laguna, 2022 (Суботица : Ротографика). - 69 стр. :
илустр. ; 19 x 19 cm Ауторкин портрет. - Тираж 2.000.
- О пиццу: стр. 69.

ISBN 978-86-521-4499-0
COBISS.SR-ID 65707529

Наталија Драгановић
ЛАУРА И ЊЕНА ЧАРОБНА ОЛОВКА
Илустровао Душан Павлић

За издавача
Дејан Папић

Уредник
Зоран Пеневски

Лектура и коректура
Драгослав Баста

Слог и прелом
Јелена Радојичић

Тираж
2000

Београд, 2022

Штампа и повез
Ротографика, Суботица

Издавач
Лагуна, Београд
Ресавска 33
Клуб читалаца: 011/3341-711
www.laguna.rs
e-mail: info@laguna.rs

Мојој деци

Прва прича
ПОКВАРЕН ЗУБ

12

Друга прича
ПАНДИНЕ НЕВОЉЕ

24

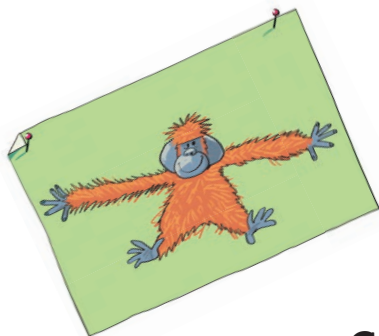

Трећа прича
ЗАГРЉАЈ ОД ДВА МЕТРА

34

Четврта прича
НАЈЈУЖНИЈЕ ПРИЧЕ

42

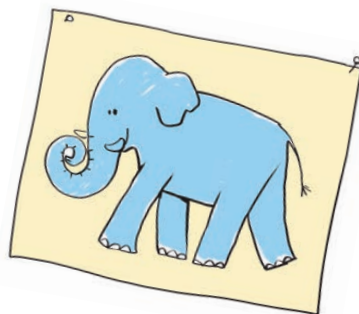
Пета прича
СЛОНЧЕ И ЊЕГОВО ЛОНЧЕ

54

О ПИСЦУ

69

Зовем се Лаура. Мама и тата ме зову Лаки јер кажу да доносим срећу. Имам локне и рог на једном зубићу. Када порастем, желела бих да живим на фарми животиња и да будем сликарка. Живим у кући са зеленим шалонима на крају вијугаве улице, тик уз велику шуму. Моја породица је бројна и бучна јер имам два брата, млађег и старијег, а ја сам, како мама и тату кажу, златна средина.

Једног дана, док сам на тавану наше куће покушавала да пронађем рекете за бадминтон, провлачећи се између старих колекција поштанских марки, разних кућних апарата и албума са фотографијама обраслих у паучину, склизнуо је са полице шарени коферчић и – буп! – отворио се испред мене. Мора да је дуго стајао на тавану јер је сав био посивео од прашине. У њему су били мапа света, кључ и дивна оловка са љубичастим пером. Оловка ми се највише свидела јер сам њу могла да користим за своју омиљену занимацију – цртање животиња.

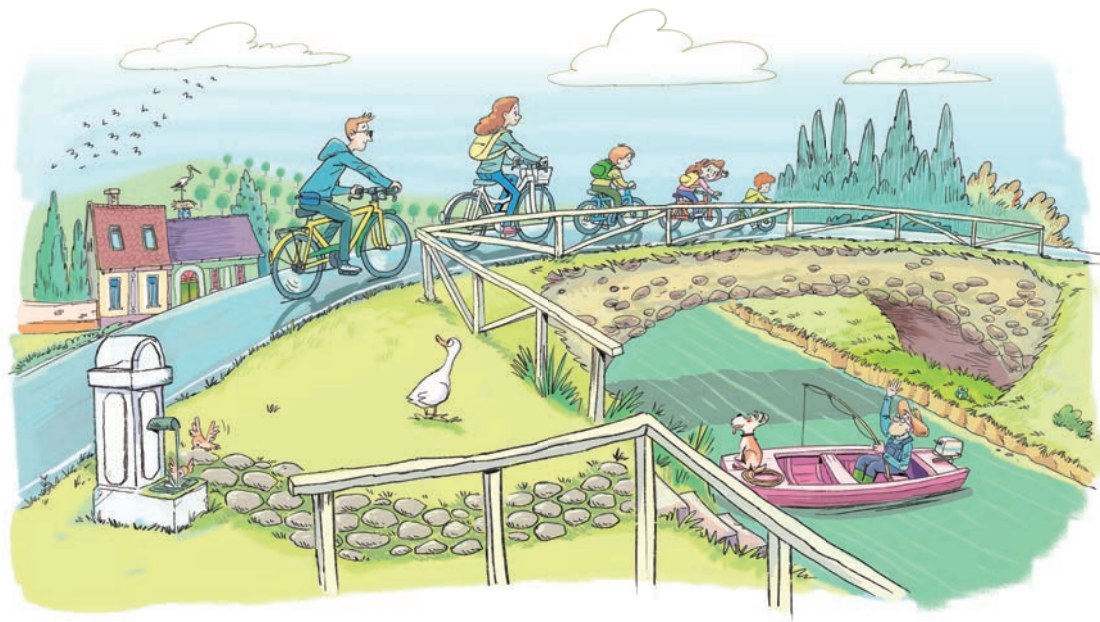
Управо ту и почиње прича о мојој тајни, коју чак ни моја браћа не знају. Испоставило се убрзо да та нађена оловка уопште није обична, већ веома чаробна. Када њом цртам, ликови оживе и воде ме у свој чаробни свет.

Не верујете ми?! Е па, онда морам да вам испричам све по реду...

Прва прича

ПОКВАРЕН ЗУБ

Наш крај је веома живописан. Куће су разних боја, обрасле пузавицом, са баштама пуним воћа, поврћа и цвећа које комшије размењују преко ограда у корпама од прућа. Сви у нашем малом месту много времена проводе у природи, и о њој свакодневно брину. На моје инсистирање сви заједно смо на бициклима, које користимо као превозно средство, отишли до оближњег града у посету зоолошком врту. Срећна сам што у зоо-врту могу изблиза да видим животиње из свих крајева света, а уједно будем и тужна кад помислим да живе и расту далеко од својих домова, лишене слободе.

Највише сам била опчињена Ротшилдовом жирафом, њеном величином и прелепим шарама. Та врста жирафе живи у Африци, тачније у Кенији и Уганди. Може да буде висока и до шест метара. Има пет рогова на врху главе, а потколенице су јој беле боје, без мрља. На листи је угрожених врста, што значи да их има врло мало и да им прети изумирање.

По повратку кући нацртала сам жирафу управо оловком са тавана и залепила цртеж на зид своје собе.

Кад су сви заспали, десило се нешто невероватно. У мојој соби стајала је огромна жирафа ударајући главом о плафон, и рекла:

– Здраво, морам да те замолим да ми помогнеш да нађем зубара, јер ни лишће више не могу да жваћем колико ме зуб боли!

– Па ти си права, и још говориш – рекла сам узбуђено. – Наравно да ћу ти помоћи, али како да те извучем из своје собе тако заглављену између пода и плафона? Сачекај да размислим.

– Дозволи да ти се у међувремену представим. Зовем се Лоренс – рече жирафа. – Већ пет дана ме боли зуб, а сад је постало тако јако да сам морао да потражим твоју помоћ.

– А зашто баш моју помоћ? Како си се створио у мојој соби? – упитала сам га збуњено.

– Ти си чувар љубичастог пера, чаробне оловке, која само у рукама детета истинског љубитеља животиња постаје толико моћна да помоћу цртежа оживљава животиње, и то оне којима је помоћ најпотребнија.

– То звучи просто невероватно! Мамине приче из детињства увек су биле о повређеним животињама које је доводила кући да их лечи, али да ли је могуће

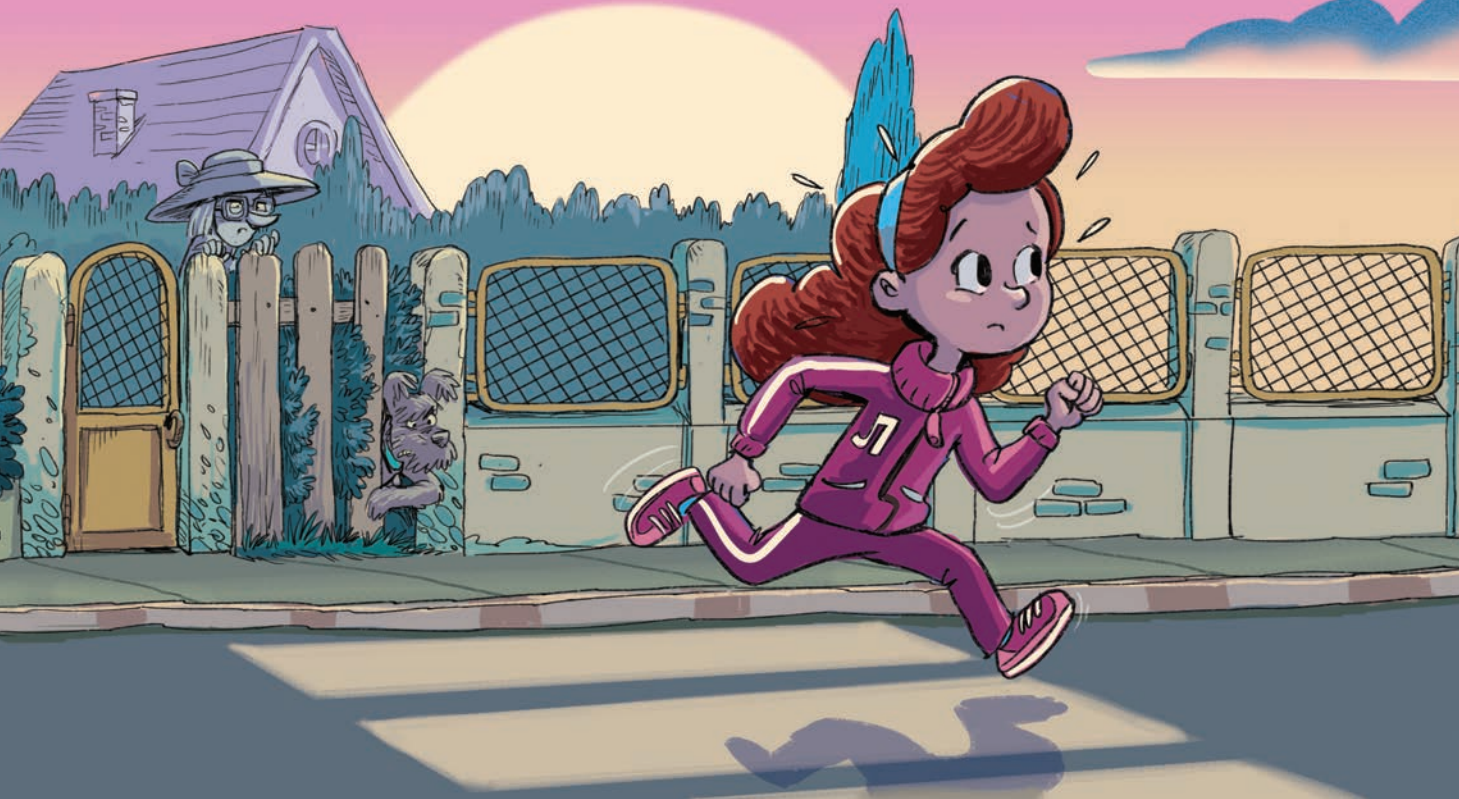

да је све то повезано са чаробном оловком – размишљала сам наглас. – Него, немојмо траћити време, знам како ћу ти помоћи. Видиш онај велики прозор? Кроз њега ћеш промолити главу кад те позовем. Почело је већ да свиће, имам мало времена да одем и доведем стоматолога да ти прегледа зуб пре него што се сви пробуде и настане права збрка и еуфорија кад те виде.

Трчала сам колико су ме ноге носиле. Сва задихана и црвена у лицу, стигла сам за трен ока до куће нашег комшије чика Томе, стоматолога у пензији. Знала сам да ће ми он сигурно помоћи и да је будан овако рано јер свако јутро редовно залива своје баштенско цвеће.

– Чика Томо, добро јутро, потребна ми је хитно ваша помоћ. На путу до моје куће објаснићу вам све до детаља, само не заборавите да понесете своју торбу са инструментима – узбуђено сам му рекла.

– Драга Лаура, наравно, само полако, чика Тому не служе ноге као некада – пристао је уз осмех наш омиљени комшија.

На путу до куће све сам му објаснила, а чика Тома ме је слушао у неверици.

Таман кад је требало да уђемо у двориште, појавила се испред капије комшиница Виола са својим намргођеним псом, теријером Бадијем. Ниједно дете у крају је не воли јер јој ама баш све смета. Смета јој кад неко вежба на клавиру, кад се шутира лопта или јури улицом на бициклу, али зато воли да све чује и види, па је деца кришом зову Виола Грозола.

Треба преживети њен страхан поглед испод подигнутих обрва и мноштво питања – где журимо у ово доба и зашто чика Тома носи своју торбу. Међутим, зна чика Тома, стари кавалер, да лепа реч и гвоздена врата отвара, па нас је Виола Грозоло, након што је похвалио њен нови жути шешир, убрзо пустила да наставимо тајну мисију спасавања зуба.

Јадан Лоренс, још ће добити и костобољу од толиког чекања онако згурен између пода и плафона – била сам забринута за свог госта.

